

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 6. årgang. ISSN: 2446-0079

Hvem er det, der skriver?

Forfattere i Den smalle bog

Læs Den smalle bog fast

Kontakt og kolofon

Balzacs journalistiske skønlitteratur overbeviser

Forhåbentlig vil denne samling af "Udvalgte noveller" få mange til at få rettet op på det manglende kendskab til Balzacs forfatterskab BALZA...

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for bog anmeldelser og bringer desuden andre litterære læsninger, klummer, skønlitterære og essayistiske originaltekster

Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftets kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper. Længere ned i venstrespalten er nogle af de mest læste, tidligere indlæg fremhævet. Længere nede er forskellige relevante links. Øverst på siden kan man se, hvem der skriver på Den smalle bog og hvem der skriver om.

Links til digitale tidsskrifter mm.

- The Lit Hub - The Best Of The Literary Internet
- The Public Domain Review

Steinbeck-tema i Den smalle bog

- Læs Egil Hvid-Olsens introduktioner til ni af hovedværkerne

onsdag den 24. februar 2021

Afsøgning af litteraturens grænser med meget mere

Stig Sæterbakken: "Det nye testamente", oversat fra norsk af Allan Lillelund, Silkefjret 2020, 584 sider, 300 kr.

Af Egil Hvid-Olsen.

Stig Sæterbakken skrev "Det nye testamente" i 1993. Det var hans anden roman. Sæterbakken havde debuteret som 18-årig i 1984 med en digtsamling, og ud over romaner og digte skrev han essays; en genre, som "Det nye testamente" også bærer et vist præg af. Dermed er der en lighed mellem Sæterbakken og Karl Ove Knausgård, der i høj grad også inkorporerer essays i sine romaner. Det er dog ikke det eneste, de to norske forfattere har til fælles. Begge beskæftiger sig indgående - men på hver sin måde - med Hitler og nazismen, og begge afsøger litteraturens grænser.

En vurdering af "Det nye testamente" - som har meget lidt med Bibelenes Nye Testamente at gøre - er betinget af, hvilken synsvinkel man lægger. Der er intet lettere end at sable murstensromanen ned, for den er virkelig meget løst komponeret, fordi Sæterbakken vil alt for meget til, at det kan rummes i én roman. Men samtidig er den skrevet på en måde, der fik i hvert fald mig til blot at flyde med, ikke i nydelse af sprog og fortælling - for "Det nye testamente" er en særpræget sproglig oplevelse og indeholder handlingsdele, der bestemte ikke er behagelige - men måske netop fordi det var uklart, hvad romanen ville bringe. Selvom "Det nye testamente" på sin vis er frustrerende at læse, er bogen altså også tilstrækkelig besynderlig til at fastholde interessen, og så er den skrevet på en måde, der, alle dens stillemæssige brud og eksperimenterende forsøg til trods, er nogenlunde let at læse.

Til fest hos kultureliten

Så vidt jeg kan se, indeholder "Det nye testamente" tre spor. Et om Hitlers sidste dage og en dagbog, han sandsynligvis aldrig har skrevet, et andet om litteraturens (og resten af kulturens) grænser, og et tredje om seksualitetens indflydelse på, hvordan man behandler andre mennesker. Det sidste fylder mest i bogens første halvdel, hvor hovedpersonen Lukas Landberg går fra den ene seksuelle erobring til den næste. Den slags er der skrevet meget om både før og efter, så det er en smule trivielt. Men netop det seksuelle spiller en rolle både i den kunstpornofilm, som Lukas' ven instruerer, og den roman, Lukas skriver og får enorm succes med. Sæterbakkens ironi er ætsende, da han beskriver, hvordan filmen sælges til normal pris i pornobutikker, men for en uhorst sum til kunstgallerier. Ligeledes udruller han meget indsigtsfuldt og underholdende den blandede modtagelse af Lukas' bog i form af anmeldelser og kronikker. Her bliver det tydeligt, at en dårlig anmeldelse er bedre end ingen. Langt de fleste er ved at brække sig over romanen, der bevæger sig på et seksuelt overdrev, men netop det ekstreme får folk til at købe og måske endda læse romanen.

Morsomt er også beskrivelsen af Lukas, der har plantet sig i en skindlænestol til en fest for kultureliten, der vimser omkring ham og hinanden for at overbevise sig selv og hinanden om deres egen genialitet. Kun Lukas undlader at deltage i disse løjer, for han har fået nok:

"Lynch, tænkte jeg pludseligt. Selvfølgelig: Lynch, og der gik et stød igennem mig, jeg havde allerede hørt navnet fra flere hjørner af stuen. Selvfølgelig ville jeg for eller siden blive fanget i en diskussion om Lynch, den af Gud sendte David Lynch, der gav dem alt, hvad de ville have, tænkte jeg i skindlæderstolen, kinky krimi i galskabens vulgærbuleske topografi, befolket med karaktergallerier domt til at smelte selv de tørreste frøkenhjerter (indeni er vi ens, og vi er alle sammen nemme at knække!), og aldrig har vās fået sådan status som hos Lynch, tænkte jeg i skindlænestolen, den forbrugervenlige surrealist, superproducenten af selve 80'ernes filmsprog, og hvad man ellers kunne finde på at kalde det, og til sidst denne TV-serie som kronen på værket, skræddersyet til parafrasering og citering, tænkte jeg i skindlæderstolen, snart var det ikke muligt at oplevet noget ud over det sædvanlige uden at der var tale om en David Lynch-stemming." (s. 416).

Metahenvisninger og sprogets opløsning

Spørgsmålet om litteraturens og kunstens grænser bliver også belyst på en anden måde, idet Sæterbakken skifter fortællerstemme undervejs og opløser litterære konventioner, alt imens han fylder sin roman med metahenvisninger til en lang række klassikere, hvor den tydeligste henvielse nok peger på James Joyce's "Ulysses" (hvilket minder læseren af Knausgård's forfatterskab om dennes mange essayistiske tekster i "Min kamp" om samme værk). Til tider opløses selve sproget som i dette eksempel, der dog ikke er ført helt så langt ud som andre steder i romanen:

"Selvfølgelig er de forlæst lidt over deres bevæge dunk og drevet alle de øvrige gang kom de kensomhed erdig og ufremskin opløst ham selv et han løsn fra taget koagg indefra o dansende skrr inderst sagde du træ stod stille tilbage kroppe rundt bad og næsten genkendte til trods for murede håret sat orden ommemas mellem dans det er ikk hemme om det lignede stiled sig tilsvarer smældene [...]" (s. 438).

Det har ikke været nogen let opgave for Allan Lillelund at oversætte de til tider meget underlige tekster, så pyt med, at der ind imellem for eksempel sniger sig et norsk ord ind i den danske tekst. Alt i alt er oversættelsen af så kompliceret en roman en imponerende bedrift.

Fascination frem for frygt

Det sidste spor om Hitler og nazismen præges af den nok ganske udbredte fascination, der overdøver rædslen over de ugeringer, der blev begået

Uden frygt og dadel - Klassisk murstensroman på dansk

Få en mail, når Den smalle bog udkommer

Email address...

Slå op i Den smalle bog

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

- ▼ 2021 (17)
  - marts (5)
  - ▼ februar (6)
    - Glem det, Skat! Skal vi tage hjem?
    - Afsøgning af litteraturens grænser med meget mere
    - Mens jagt Falken bløder ihjel på verandaen
    - Skade volder skade
    - Rejs dig op ved det sære udtryk, du er faldet ved
    - Fem kilo visuel fryd
  - januar (6)
- 2020 (57)
- 2019 (49)
- 2018 (43)
- 2017 (36)
- 2016 (34)

Den smalle Bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- antologi (1)
- boganmeldelse (90)
- dagbøger (1)
- digtsamling (30)
- En litterær refleksion (5)
- essay (5)
- eventyr (3)
- fabler (2)
- faglitteratur (14)
- klassikerlæsning (15)
- kortroman (6)
- kunstbog (11)
- lyrik (4)
- noveller (7)
- prosa (7)
- prosadigt (2)
- roman (25)

Sidevisninger i alt

130,672

som følge af ideologiens amokløb. Lukas ender ligefrem i hyggelig samtale med en tidligere naziforbryder og gør alt, hvad han kan for at forlænge samværet. Skønt Lukas i begyndelsen af romanen er kommet fysisk til skade i mødet med en forskruet ideologi, er hans interesse for Hitlers eventuelle dagbøger udtryk for en voksen drengs skattejagt, der slører de forbrydelser, som nazismen udovede til perfektion. Dog er der på dette tidspunkt sket en forandring med den kvindeerobrende Lukas Landberg, der kan forklare hans indfaldsvinkel. Lukas er blevet ældre og betragtelig mindre viril. Måske er det derfor, han overgiver sig til undersøgelsen af et rygte, der ikke synes at have noget på sig. Med sin uformåenhed på det seksuelle plan og sin lede ved litteraturen kan han lige så godt kaste sig over et fantasiprojekt. Problemet er bare, at han mister sit sidste engagement, hvis gåden om Hitlers dagbøger løses.

Kompromisløs, eksperimenterende og ambitiøs

Forlaget Silkefyret, der har udgivet "Det nye testamente", plejer at lægge vægt på layout. Derfor skuffer indbindingen af Sæterbakkens bog ved første øjekast. En grå gengivelse af en side fra bogen dækkes delvist af en sort skygge. Men egentlig er det meget betegnende for bogens indhold, hvis hensigt til en vis grad fortaber sig i mørket. Dog er indholdet ikke helt så trist, som forsiden antyder. Måske har man ladet sig præge af visheden om, at Sæterbakken begik selvmord i 2012.

Forlaget beskriver på bagsiden romanen som et af Sæterbakkens "mest kompromisløse, eksperimenterende og ambitiøse værker". Netop de tre ord er meget betegnende for "Det nye testamente". Om resultatet er vellykket, er det op til hver enkelt læser at bedømme, for der gives ikke et objektive svar, men lige så mange subjektive, som der er læsere af romanen.

Indsendt af [Egil Hvid-Olsen](#)

Etiketter: [boganmeldelse](#), [roman](#)

Ingen kommentarer:

Tilføj en kommentar

 Kommenter som: [connyta \(Google+\)](#)
  Forhåndsvisi Underret mig

[Nyere indlæg](#)

[Startside](#)

[Ældre indlæg](#)

Abonner på: [Kommentarer til indlægget \(Atom\)](#)